

کشته و مرده فوتبال نیستم

سید محمد موسوی: مادرم در خانه داور بازی من و خواهران و پدرم می شد

مهری رنجبر

سید محمد موسوی جزو ستاره های ورزش ایران است؛ پسری دوست داشتنی و محبوب که خاطرات خوشی را برای مادر و والیبال ساخته است. گفت و گو با او درباره کودکی و زندگی شخصی و ورزشی اش همیشه جذاب است. البته موسوی به دلایلی سالهاست مصاحبه نمی کند و این بار که موضوع گفت و گو برای ویژه نامه نوروز پیش آمد، حاضر به صحبت با ما شد. بدون حرف اضافه دیگری، گفت و گو با سید محمد موسوی و والیبال ایران را بخوانید.

آمد، پلی استیشن با خودش آورده بود که سرگرمی ما هم شد. سردار خیلی خوب بازی می کرد. اولین خاطره ام از سردار همین است. درست است که به والیبال هم علاقه داشت، اما فوتبالی بود. پدرش خیلی دوست داشت و خیلی هم کمکش کرد. حتی برای سفرش به روسیه پدرش همه کار کرد. البته که خودش هم بچه با استعدادی بود.

سردار با چند نفر از والیبالیست ها دوستانه بازی کرده. تو هم با او والیبال بازی کردی؟

نه من تا به حال با سردار والیبال بازی نکردم اما فیلم بازی اش در گنبد را دیده ام.

سعید معروف پاسور است و عاشق این پست... برای تو بازی در کدام پست لذتبخش تر است؟

من در پست سرعتی زن درخشیدم اما این پست را خیلی دوست ندارم. چرا که در قسمتی از بازی بیرون زمین هستی. من خوره بازی کردنم و دوست دارم در زمین باشم.

مثلاً معلوم است معروف با پاس هایش حال می کند که دفاع را با ترفند هایش فریب می دهد... برای تو خواباندن سرویس بیشتر لذت دارد یا کوتاه بریدن لب تور؟

به نظرم دیگران باید در مورد من نظر بدهند اما خودم احساس می کنم می توانستم پشت خط زن یا دریافت کننده خوبی باشم. نوع گامم و اسپیک زدنم مثل دریافت کننده هاست. از اول هم اسپیک زن و بلند زن بودم که در اردوی نوجوانان بوگانیفک هر بازیکنی که قدش بلندتر بود را برای سرعتی زن انتخاب می کرد و من هم از آنجا سرعتی زن شدم.

در پست دریافت و خط زن هم جدی بازی کردی؟

خیلی وقت ها... من در مسابقات جوانان جهان، دوبازی پشت خط زن کار کردم که خیلی هم خوب بودم و از پس آن برآمدم. حتی ۲-۳ برد هم کسب کردیم.

بعد از آن چرا ادامه ندادی؟

خیلی سخت است که دوباره از صفر شروع کنی تا به تو اعتماد کنند. شرایطش پیش نیامد. حتی من وقتی در باشگاه اولشتین بازی می کردم، پشت خط زن تیم که مصدوم شد، من پشت خط زدم و از مربی خواستم که در مسابقات پشت خط بزنم اما ریسک نکرد و یکی از دریافت کننده ها را جایگزین کرد. حتی در تمرینات تیم ملی هر وقت بازیکنی غایب باشد، من در پست آنها بازی می کنم.

در والیبال چه چیزی مثل دریل زدن در فوتبال به تو حال می دهد؟

دفاع کردن. برای من هیچ چیز به اندازه دفاع روی تور لذتبخش نیست. چرا

شهرت بعضی اوقات و یکسری جاها خوب است و بعضی مواقع دردسرساز تا حدی که بعضی مواقع دوست داری قایم شوی. سال های قبل برایم خیلی لذتبخش بود، اما حالا سعی می کنم جای شلوغ نباشم

در این بین، لامپ و مهتابی زیادی شکستیم. مادرم دوست داشت داور بازی ما باشد و داور می کرد. من و خواهرانم و بابا با هم بازی می کردیم و مامانم تنها کسی بود که والیبال بازی نمی کرد.

در پارک لاله با پدرت والیبال بازی می کردی؟

در پارک لاله بازی کردم اما نه زمانی که بچه بودم. من بعد از قرارداد با تیم پیکان که به تهران آمدم یک بار روز تعطیل در پارک لاله و یک بار هم در زمین ایران زمین، تیغی واقعی که نه، رفاقتی بازی کردم. همین. وقتی حرفه ای بازی می کنی، بازی روی آسفالت خطرناک است. چرا که احتمال مصدوم شدن هست.

سردار آزمون والیبال بازی می کرد و پدرش هم مربی والیبال بود، اما یک دفعه سر از فوتبال درآورد. تو اگر والیبالیست نمی شدی، ممکن بود سر از چه رشته ای در بیاوری؟

سردار از بچگی فوتبالی بود. وقتی پسر بچه ۱۰-۷ ساله بود، یک بار با آقا خلیل -پدر سردار- به اردوی جوانان

اصلاً به فوتبال علاقه نداشتی؟

نه... اصلاً علاقه ای به فوتبال نداشتم و حالا هم همین طور است. شاید بازی های تیم های خیلی بزرگ را تماشا کنم، اما کشته و مرده اش نیستم. شرایط پیش بیاید بسکتبال بازی می کنم. زمان ما شرایط بسکتبال بازی کردن نبود. در بسیاری از شهرستان ها، شرایط برای انتخاب رشته دلخواه وجود ندارد. خدا خواست که والیبال را ادامه دادم. اگر بسکتبال هم بود، این رشته را هم ادامه می دادم ولی حیفا امکاناتی نبود. یادم نمی آید که شهر ما در فول-تیم بسکتبالی داشته باشد.

والیبال را هم در کوچه بازی می کردی؟

داخل کوچه ما یک زمین خاکی بود که به اتفاق بچه ها با گچ خط کشی می کردیم و دوسر آن یک سیم می بستیم و والیبال بازی می کردیم.

یادم می آید یک بار که با هم صحبت کردیم، گفتی خانوادگی با هم والیبال بازی می کردید؟

بله، اما والیبال نشسته بازی می کردیم. چرا که سقف خانه خیلی بلند نبود، بنابراین نشسته بازی می کردیم و البته

پسر بچه های دبستانی معمولاً ورزش را با فوتبال شروع می کنند و تابستان هم در کوچه و محل دنبال توپ می دهند. تو در دوران کودکی فوتبال بازی نمی کردی؟

تقریباً هم فوتبال و هم والیبال بازی می کردم. من هم در مدرسه فوتبال بازی می کردم، هم در کوچه. اما شاید خنده دار باشد؛ به خاطر اینکه والیبال را بیشتر از فوتبال دوست داشتم و همزمان با دوستانم در محل یک زمین خاکی برای والیبال درست کردیم و بازی می کردیم.

چرا فوتبال زیاد بازی نمی کردی؟

فوتبال من اقتضاح بود. به خاطر قد بلندم، بچه ها سانتر می کردند تا من (اهد) بزنم، اما من از چند تا سانتر، یکی را می زدم.

چطور شد افتادگی دنبال والیبال؟

من والیبال را از بچگی شروع کردم و ۱۰-۹ ساله بودم که مینی والیبال بازی می کردم و حدود ۱۰ سالگی برای مسابقات آموزشگاه ها به اردوی میرزا کوچک خان رفتم. از آن به بعد، من بودم و والیبال.